

17 iunie 2018 • **DUMINICA A 11-A D.P.A.** • **Ss. Nicandru și Marcian, m.**

LECTURA I

Dumnezeu înalță arborele doborât.

Citire din cartea profetului Ezechiel 17,22-24

Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Eu voi lua dintre ramurile cedrului înalt și voi planta; voi rupe din vârful ramurilor sale o ramură fragedă și o voi planta pe un munte înalt și măreț. Pe un munte înalt din Israel o voi planta: va face ramuri și va da rod și va deveni un cedru frumos. Vor locui sub el toate păsările de tot felul, la umbra frunzișului său vor locui. Vor ști toți copacii câmpului că eu sunt Domnul: eu am înjosit copacul înalt și am înălțat copacul înjosit; am făcut să se usuce copacul verde și am făcut să înflorească copacul uscat. Eu, Domnul, am vorbit și voi face”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 91(92),2-3.13-14.15-16 (R.: cf. 2a)

R.: Cu mare bucurie te laudăm pe tine, Doamne.

Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul,
să cântăm numele tău, Preaînalte,
să facem cunoscută de dimineață
îndurarea ta
și noaptea fidelitatea ta. **R.**

Cel drept va înflori ca un palmier,
va crește ca un cedru din Liban.
Cei plantați în casa Domnului
vor înflori în curțile Dumnezeului
nostru. **R.**

Ei aduc roade și la bătrânețe,
își păstrează seva și prosperitatea,
ca să facă cunoscut că “Domnul,
stânca mea, este drept,
în el nu este nedreptate”. **R.**

LECTURA A II-A

Ne străduim să-i fim plăcuți lui.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Corinteni 5,6-10

Fraților, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că, atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, căci umblăm prin credință, nu prin vedere. Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Dumnezeu. De aceea, fie că rămânem în trup, fie că plecăm, ne străduim să-i fim plăcuți lui Dumnezeu. Căci noi toți trebuie să ne arătăm înaintea tribunalului lui Cristos pentru ca fiecare să primească, pentru ceea ce a făcut cât timp a fost în trup, fie bine, fie rău.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. *Lc 8,11*

(Aleluia) Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu, Cristos este semănătorul; cine l-a aflat pe Cristos va trăi în veci. (Aleluia)

EVANGHELIA

Împărăția lui Dumnezeu este ca un grăunte de muștar.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 4,26-34

În acel timp, Isus spunea: “Așa este împărăția lui Dumnezeu: ca un om care aruncă sămânța în pământ și, fie că doarme, fie că se scoală, noaptea și ziua, sămânța

răsare și crește, nici el nu știe cum. Pământul produce de la sine mai întâi paiul, apoi spicul, apoi bobul plin în spic. Iar când rodul s-a copt, trimite îndată secera, pentru că a venit timpul secerișului”. Apoi le-a spus: “Cu ce să asemănăm împărăția lui Dumnezeu sau prin ce parabolă să o reprezentăm? Este ca un grăunte de muștar care, atunci când este semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ, dar, după ce a fost semănat, crește și devine mai mare decât toate legumele și face ramuri mari așa încât păsările cerului pot locui la umbra lui”. Și cu multe astfel de parabole

le vestea cuvântul după cum erau în stare să înțeleagă. Nu le vorbea fără parabole, dar explica totul discipolilor săi aparte.

Cuvântul Domnului

Surprinzătoare și neașteptată este tema principală a Liturghiei Cuvântului din această duminică: Cuvântul lui Dumnezeu are putere de a deveni Împărăție, Cultură, Civilizație...

Textele biblice exprimă această temă prin intermediul unor parabole, prin imagini simple, dar deosebit de grăitoare. Astfel, după ce antifona de dinaintea Evangheliei compară în mod metaforic Cuvântul lui Dumnezeu cu o sămânță, în prima parabolă rostită de Isus Cristos această sămânță re apare în mâna unui om care o aruncă în brazdă, iar ea încolțește, crește și aduce rod într-un mod nebănuit. Cuvântul lui Dumnezeu devine rod bogat, rod care, mai târziu, e adunat în hambar pentru ca toți să se poată hrăni din el. Altfel spus, Cuvântul lui Dumnezeu devine Civilizație și Cultură atunci când El se transformă în lumină pe calea vieții, în alinare și speranță pentru inimile zdrobite, în cântare de bucurie și de mulțumire, dar și în atitudini concrete de solidaritate, de întrajutorare în comunități umane, începând cu familia, continuând cu vecinii din bloc, cu membrii parohiei și, atunci când e cazul, chiar cu cei oropsiți de peste mări și țări. În cea de-a doua parabolă rostită de Isus, tot o astfel de sămânță, aparent foarte mică, aidoma celei de muștar, când e lăsată să rodească, produce un copac în care se pot adăposti toate păsările cerului. Altfel spus, Cuvântul lui Dumnezeu poate înspra acea încredere și mai ales acel tip de relație între oameni care să le permită, oricât de diferiți ar fi, să coabiteze în aceeași familie,

în același bloc, în aceeași parohie, în aceeași țară.

Mai mult, o astfel de realitate, plănuită de Dumnezeu, are, potrivit celorlalte lecturi, o dimensiune istorică și, în egală măsură, una eshatologică. Este istorică întrucât are în vedere o ordine socială stabilită de Dumnezeu în care oricine să se poată bucura de viață, fără a avea de îndurat asuprirea altcuiva: Eu voi lua dintre ramurile cedrului înalt și o voi planta... va face ramuri și va da rod și va deveni un cedru frumos. Vor locui sub el toate păsările de tot felul... Vor ști toți copacii câmpului că eu sunt Domnul: eu am înjosit copacul înalt și am înălțat copacul înjosit; am făcut să se usuce copacul verde și am făcut să înflorească copacul uscat. Ea este, însă, și eshatologică întrucât orice tentativă umană de a realiza un astfel de proiect s-a soldat întotdeauna cu eșec. De-a lungul timpurilor, în orice sistem politic creat vreodată de om, copacul creat înalt, ca și cel verde i-a sufocat pe ceilalți. De aceea, pe bună dreptate atât autorii textelor biblice, după nenumărate dezamăgiri legate de viața în societățile proiectate și orânduite de om, se îndreaptă către Dumnezeu, convinși fiind că doar El le poate reda demnitatea și inspira dorința și gustul de a trăi. Așadar, lăsând sămânța Cuvântului divin să rodească am avea surpriza de a vedea cum „înflorește” o nouă Cultură, o nouă Civilizație, o nouă Împărăție.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii

17-24 iunie 2018

17	D	DUMINICA A 11-A D.P.A.; Ss. Nicandru și Marcian, m.
18	L	Ss. Marcu și Marcelian, m.
19	M	Ss. Romuald, abate *; Iuliana Falconieri, fc.
20	M	Ss. Pavel și Chiriac din Tomis și îns. m. *; Fer. Margareta Ball, văduvă, m.
21	J	Sf. Alois de Gonzaga, clg. ** Ss. Paulin de Nola, ep. *;
22	V	Ioan Fisher, ep. m. *; Thomas Morus, m. *
23	S	Ss. Niceta de Remesiana, ep. **; Iosif Cafasso, pr.
24	D	NAȘTEREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL

Gândul săptămânii

“Una din condițiile artei este disprețul față de artificiu.” (Fericitul Vladimir Ghika)

În perioada **13 iunie - 2 septembrie 2018** la Muzeul Național de Artă al României se organizează expoziția „Fericitul Vladimir Ghika - *in spiritu caritatis* - desene”, în sălile Kretzulescu, din Calea Victoriei, nr. 49-53.

Sunt prezentate în premieră desene, gravuri și decupaje în hârtie realizate de Monseniul Vladimir Ghika.

Expoziția poate fi vizitată de miercuri până duminică, între orele 10.00-18.00.

Prețul biletului de acces: 10 lei.

Gratuit: prima miercuri din fiecare lună.

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

